यः समुत्पतितं क्रोधं निगृह्णाति हयं यथा।
स यत्तेत्युच्यते सद्भिर्नो यो रश्मिषु लम्बते ॥ २८८ ॥

याञ्चाशून्यमयत्नलभ्यमशनं वायुः कृतो वेधसा
व्यालानां पशवस्तृणाङ्कुरभुजः स्वस्थाः स्थलीशायिनः।
5 संसारार्णवलङ्घनक्षमधियां वृत्तिः कृता सा नृणां
यामन्वेषयतां प्रयान्ति सततं सर्वे समाप्तिं गुणाः ॥ २८९ ॥

यादृशं वपते बीजं क्षेत्रमासाद्य कर्षकः।
सुकृतं दुष्कृतं वापि तादृशं लभते फलम् ॥ २९० ॥

यामः सुन्दरि याहि पान्थ दयिते शोकं वृथा मा कृथाः
10 शोकस्ते गमने कुतो मम ततो बाष्पं कथं मुञ्चसि।
शीघ्रं न व्रजसीति मां गमयितुं कस्मादियं ते त्वरा
भूयानस्य सह त्वया जिगमिषोर्जीविस्य मे संभ्रमः ॥ २९१ ॥

यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरा दूरतो
यावच्चेन्द्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्क्षयो नायुषः।
15 आत्मश्रेयसि तावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महा-
न्संदीप्ते भवने तु कूपखननं प्रत्युद्यमः कीदृशः ॥ २९२ ॥

युवैव धर्मशीलः स्यादनित्यं खलु जीवितम्।
को हि जानाति कस्याद्य मृत्युकालो भविष्यति ॥ २९३ ॥

यूयं वयं वयं यूयमित्यासीन्मतिरावयोः।
20 किं जातमधुना येन यूयं यूयं वयं वयम् ॥ २९४ ॥

येन खट्वां समारूढः परितप्येत कर्मणा।
आदावेव न तत्कुर्यादध्रुवे जीविते सति ॥ २९५ ॥

येनैवाम्बरखण्डेन संवीतो निशि चन्द्रमाः।
तेनैव च दिवा भानुरहो दौर्गत्यमेतयोः ॥ २९६ ॥

25 यो दुःखं नाभिजानाति स जल्पति महाजने।
यस्तु शोचति दुःखार्तः स कथं वक्तुमुत्सहेत् ॥ २९७ ॥

यो ऽन्यमुखे परिवादः स प्रियवदने परीहासः।
इतरेन्धनजो धूमः सो ऽगुरुजातो भवेद्धूपः ॥ २९८ ॥

यो मे गर्भगतस्यापि वृत्तिं कल्पितवान्पयः।
30 शेषवृत्तिविधानेन स किं सुप्तो ऽथ वा मृतः ॥ २९९ ॥

योषितां नयनतीक्ष्णसायकैर्भ्रूलतासुदृढचापनिर्गतैः।
धन्विना मकरकेतुना हतः कस्य नो पतति हा मनोमृगः ॥ ३०० ॥